

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Biserica

Domnului Nostru Isus Hristos.

(Urmare.)

Mirându-se de acest răspuns plin de curaj, prefectul spuse — că nimeni nu i-a mai fost grăit până atunci în chipul acela. — Sf. Vasile îi răspunse: așadară până acuma încă nu ai întâlnit un episcop, căci la astfel de amenințări, fiecare adevărat slujitor al lui Isus Hristos ți-ar fi dat acelaș răspuns. — În orice alt lucru, datorința noastră este de a ne arăta oameni mai blânzi, înconjurăm asprimea și cerbicoșia chiar și cu persoanele din poporul de rând, cu atât mai mult — față cu diregătorii și păzitorii rânduielii publice. — Dar când este vorba despre cauza lui Dumnezeu, despre învățăturile cele sfinte descoperite de Dumnezeu sfintei sale Biserici, atunci nu au nici o putere asupra noastră nici sabiile cele mai strălucite, nici puști, nici tigrii cei mai sălbateci, nici chinurile cele mai înfiorătoare. —

Prefectul pricepă că e înzădar a cercă alte mijloace, a lăsat, a slobozit pe Vasile, și a scris împăratului: Suntem biruiți, Stăpâne, acest episcop se ridică peste orice amenințări, și nu se poate câștiga cu nici o făgăduință, căci zice, că *el nu poate împlini ceea ce cerem noi, fiindcă trebuie să asculte mai tare de Dumnezeu decât de oameni.*

Pomenirea acestui mare Sfânt al Bisericii noastre Răsăritene — o prăznuim în tot anul în ziua de Anul Nou, deodată cu Tăierea împrejur a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului Nostru Isus Hristos, adecă în ziua de 1 Ianuarie. — Dela Sfântul Vasile Cel Mare ne-a rămas Sfânta Liturghie, care poartă numele Sfântului, și care se face de 10 ori la an. —

Un Episcop, — Sfântul Ambrozie. Sfântul Ambrozie, episcopul Mediolanului (Milano) și mare învățător al Bisericii, a trăit pe vremea împăratului Teodozie cel Mare, care ținea în mare cinste pe acest sfânt Episcop. — Teodozie, pe cât era de mare împărat, pe atâta era și mare creștin, creștin cucernic. — El și-a ales de reședință sau scaun împărătesc orașul Milano, și dădea mare pildă de evlavie și cucerie întreg orașului. — Cu toate aceste avu nefericirea să se lase stăpânit de o mânie nedreaptă, făcând — dus de mânie — una dintre cele mai mari fărădelegi. — La anul 390 — locuitorii din Tesalonica — pornindu-se o răscoală, au ucis pe comandantul cetății și mai mulți diregători. La vestea aceasta Teodoziu izbucni în furie, și cu toate sfaturile împăciuitoare ale sfântului Ambrozie, lasându-se pornit de mânie, porunci să se răzbune moartea funcționarilor săi cu sângele cetănilor din Tesalonica. Peste 7000 de nefericiți fără deosebire de stare, de vârstă, de nevinovăție ori de vină, au fost tăiați cu sabiile din partea soldașilor furioși, în mijlocul circului. —

Știindu-se în Milano de acest măcel și ajungând și la urechile Sfântului Ambrozie, se supără foarte tare. — La început îndreptă către Impăratul o epistoală pârintească, în care provocându-se la cuvintele prorocului Ezehiel, cari fac pe preot părtașul (complice) păcătosului, dacă nu-l încunoștiințează despre păcat, îl îndemnă prin cuvintele cele mai mișcătoare ca să nu amâne a face o pocăință vrednică.

Impăratul primi aceste îndemnuri ca un creștin adevărat, și se arătă gata a ispăsi o fărădelege atât de mare prin pocăința ce o va pofti dela el — Sfânta Biserică. — Dar socotea — că fiind el Impărat, Biserica nu-l va supune și pe el la pocăința publică, după

cum era pe atunci obiceiul. — Intre alte pedepse, cei ce erau întinași cu păcate înfiorătoare, erau scoși pe o anumită vreme din adunarea credincioșilor. —

Pătruns de părere de rău și de mustări de conștiință, Teodozie — ceru cu umilință să fie iertat, dar Sf. Ambrozie îi zise: „Împărate, astfel de păcate — nu se spală decât prin lacrimi amare. — Nici mărimea și înălțimea ta, nici puterea ta cea mare împărătească nu pot în alt chip să steargă păcatul, de care sufletul tău te părește cu tot dreptul în fundul conștiinții tale. — Smerește (umilește) maiestatea Cesarului înaintea Maiestății lui Dumnezeu. — Te socotește nevrednic de a te înfățișa la adunarea credincioșilor, și să știi, că nu s'ar putea sluji sfânta jertfă a Liturghiei, dacă ai veni în Biserică la ascultarea Liturghiei.” —

Smeritul împărat nu a mai stăruit, și pătruns de o sinceră pocăință, opt luni de zile n'a intrat în locașul sfânt: în biserică. —

După ce au trecut aceste opt luni, împăratul socoti că poate merge la biserică. — Însă Ambrozie ieșindu-i înainte îi spuse, că după ce încă n'a făcut pocăințele rânduite în sfintele canoane, nici acum nu-i este îngăduit să intre în biserică lui Dumnezeu. — Împăratul se plecă, dar cu un glas rugător și duios zise că s'ar ruga și el să i se dea favorul sau bunăvoința ce a căpătat-o David: căci și David vărsase sânge nevinovat, dar n'a fost scos afară din Cortul legii, nici n'a fost depărtat dela jertfe . . . „Așa e, împărate, răspunse sfântul Episcop, și David a păcătuit ca tine, dar fiindcă l-ai urmat în păcat, urmează-l și în pocăința sa.” —

Atunci Teodozie primi pocăința publică orânduită pentru păcătoșii cei mari în canoanele sau legile bisericești de pe atunci. — Îndată se desbracă de hainele sale împărătești, se aruncă în genunchi — la pământ, spălându-și hainele cu lacrimile sale, și bățându-și pieptul începă a se ruga, și neîntrerupt în amărăciunea inimii sale repetă cuvintele lui David împăratul: Așternutu-m'am la pământ, Dumnezeu! mieu, dă-mi viață după făgăduința ta.

Poporul plângea și se ruga împreună cu cucernicul împărat. — Se înduioșă foarte și sfântul Episcop, care crezută că din acel prilej poate da slobozenie împăratului, și-l poate scuti de sub rânduielile prescrise, și

primi pe pocăitul împărat în biserică, unde îl deslegă în sfânta Taină a Mărturisirei sau Spovedaniei . . .

(Va urma.)

Din catehism.

60. Cine este mama lui Isus?

Mama lui Isus este preafericita vergura Maria, precum mărturisim în simbolul credinței: „și s'a intrupat dela Spiritul Sfânt și din Maria fecioară și s'a făcut om” . . . precum a prevestit aceasta taină Dumnezeu la profetul Isaia „De aceea Domnul însuși va da un semn: Iacă, fecioara este grea, și va naște un fiu, și va chema numele lui Emanuil — Dumnezeu este cu noi.” — (Isaia 7, 14. Mat. 1. 23.)

Nu stă în puterea nimănui să-și aleagă pe cineva de mamă. Numai un singur om a fost, care a fost în stare să facă aceasta; acesta era Dumnezeu-omul, Isus, Mântuitorul Isus Hristos Mântuitorul nostru, care după natura lui dumnezească din vecie, când în timp a voit să se facă om, a putut să aleagă de mamă, după plăcui lui pe aceea, pe care a voit să o ridice la aceasta negrăită demnitate, și care i-a plăcut lui mai mult din miriadele de oameni de pre pământ. El a ales de mamă șieși pe preacurata viergura Maria, din semanța regelui David, dar conform profețiilor totodată și din semința lui Aron.

(Va urma.)

Sfârșitul lumii în lumina Științei și a Scripturii.

(Continuare din No. 41.)

Dar mânia lui Dzeu întotdeauna a fost amestecată cu milă (Neem. 9: 31). Ultima mânie a lui Dzeu desfășurată prin plăgile arătate mai sus, va fi o mânie curată, neamestecată cu milă.

Iată cum e descrisă în cartea lui Dzeu soarta acestei nelegiuite lumi. Cuvântul lui Dzeu nu descopere numai soarta planetei noastre, dar indeamnă pe locuitorii ei să se îndrepte, dela fărădelegi, păzând poruncile

Creatorului lor. Isus nu zice, n'aveți teamă, căci toate acestea vor fi peste mii și milioane de ani, ci el previne zicând: „Iacă viu ca un fur. Fericit este cel ce priveghează.” Apoc. 16: 15, Luca 12: 35—36. — „Cerule și pământul de acum, sunt păstrate pentru foc.” II. Petr. 3: 7

„... Să se cutremure toți locuitorii țării, că vine ziua Domnului, iată ea să apropie, O zi de întunecime și de negură deasă. — Cu amar va striga atunci viteazul. Ziua Domnului este mare și înfricoșată foarte, și cine o va putea suferi? Ioel 2: 1—2, 10. 11. „Căci cu foc va să mistue toate.”

Aici este limita la care se oprește Știința fizico-naturală, dar preste care, în privirea-i spirituală, supraomenească, pășește credința cu pași siguri pe tărâmul celor nevăzute.

În timp ce Știința se mărginește numai a prevedea catastrofa, fără a avea un mijloc de apărare sau de scăpare contra elementelor distrugătoare, în timp ce ea se mulțumește să tragă, așa deodată concluzia, că pământul ar putea fi pentru vecie transformat într'o masă gazoasă, sau într'o mare de foc, sau într'un sloiu de ghiață, sau într'o planetă fără viață, Hristos, îndeamnă pe apostoli, ca ei să aștepte, „ceriuri noi și pământ nou, în care va locui dreptatea.” II. Petr. 3: 10.

„După această, am văzut ceriu nou și pământ nou, căci ceriul și pământul cel dintâiu s'au dus.” — Apocalips 21: 1 —

„Căci iată, creez ceriu nou și pământ nou, și nu-mi voiu aminti de cele de mai înainte.” — Isaia, 65: 17. —

Aici ne aflăm în rezultatul transformării. Catastrofa focului (Malahia 4: 1), acel „lac de foc” (Apoc. 20: 14), va curăți planeta de tot ce e rău și urit. (Apoc. 21 8—27.) O nouă viață va începe, o viață cu alte însușiri, cu alt mediu. Acolo nu va fi plâns, nici întristare nici suspinare, nici moartea nu va mai fi acolo, căci cele dintâiu au trecut. — Apoc. 21: 2—4. —

„De acea nu ne temem, chiar când pământul s'ar returna, când munții s'ar muta în inimile mării, când apele sale ar vui și ar spuma și munții s'ar clăti de urgia ei.”

Popoare au vuit, regate s'au clătit. Când sună vocea Sa, pământul se topește, dar „cu noi este Dzeul oștirilor și El este și va fi scăparea noastră.” Ps. 46, 3. 4. 7. 8.

V. Borca

Dela Oficiul vicarial episcopesc român unit al Maramureșului, Nr. 282

Cercular către veneratul Cler din Vicariat.

Onoratul Comandament al Cercului de recrutare Sighet cu Nr. 16.655 din 30 Oct. crt. a trimis acestui oficiu următoarea adresă :

DOMNULE VICAR,

În anul 1926 și 1927 am apelat la Domnia-Voastră, pentru a da ordin preoșilor să anunțe Oamenii când trebuie să se prezinte la viza livretelor.

Rezultatul a fost bun căci foarte puțini au lipsit.

Apelăm și anul acesta și vă rugăm a da Ordin preoșilor ca să anunțe locuitorilor când trebuie să se prezinte și unde.

Alăturăm aci un itinerar, pe care l-au primit și preoși.

Este știut și de D-voastre, ce greu le vine acelor ce nu s'au prezentat, să facă concentrare tocmai în timpul când trebuie a strânge munca lor.

Apelăm deci la D-voastre, al căror glas este mai ascultător și vă rugăm a îndemna, și anunța oamenii prin toate mijloacele ca să se prezinte la viză.

Prin aceste indemnuri nu facem decât să venim în ajutorul poporului pentru a-l scăpa de greșală.

Având credința Domnule Vicar ca intervenția D-voastră către Preoși va fi cu folos vă rog a primi cuviosul meu respect.

Comand. Cercului de Recrutare Maramureș
Colonel: MLADIN

Aducând aceasta adresă la cunoștința veneratului Cler, cu deosebită dragoste rog pe fiecare Frate Preot preastimat, să binevoiască a publica itinerarul în Biserică și a convinge pe cei interesați chiar și cu ocaziunea convenirilor particulare, că împlinirea ordinului de a-și viza livretele este nu numai o îndatorire strictă, dar că neîmplinirea trage după sine urmări grele și păgubitoare. După cari pielor afecte frățești recomandat, sum

Sighet, la 6 Nov. 1928.

reveritor în Hristos frate:
ILARIU BOROS
vicar episcopesc al Maram.

Cercular către veneratul Cler din districtele protopopești Sighet, Mara și Casău.
Nr. 287—928 vic.

În legătură cu grațiosul ordin al Ilustrității Sale Preasfințitului nostru Părinte-Episcop din 22 Sept. crt. apărut în organul diecezan „Curierul Creștin” No. 20 din 15 Oct. crt. în chestia ameliorii sortii văduvelor și orfanilor de preoți, prin aceste cu frățescă dragoste invit pe toți Frații Preoți mult onorați din districtele protopopești Sighet, Mara și Cosău, ca să binevoiască a se prezenta la consfătuirea, carea va avea loc în Sighet în biroul vicarial la 22 Novembre a. c. la orele 9. a. m.

Dela oficiul vicarial episcopesc român unit al Maramureșului.

Sighet, la 6 Novembre 1928.

iubitor în Hristos frate:
ILARIU BOROȘ
vicarul eppesc. al Maram.

GRATIS

GRATIS

A A P Ă R U T

CATALOGUL cărților care se află de vânzare la Institutul „Presa Bună”, Iași Str. Ștefan cel Mare, No. 56. El cuprinde toate cărțile catolice în limba română, apărute la Iași, Hălăucești, Blaj, Lugoj, Gherla, Oradea, Sighet și în alte locuri. Acest Catalog se trimite GRATIS oricui îl va cere printr-o carte postală și își va da exact și lămurit adresa. Scrieți imediat la adresa: Institutul „PRESA BUNĂ”, Iași, Str. Ștefan cel Mare, No. 56.

Cumpărați și cetiți următoarele cărțile:
2 Lei exemplarul:

Triumful creștinismului. Câteva reflexii actuale la aniversarea 1600-a dela emanciparea religiei creștine (313—1913) 27 pagini.

Câteva momente din începuturile Bisericii Române de C. Auner (1902) 110 pagini.

Crucea Domnului, sămnuțul bucuriei și al mântuirii noastre, de Septimiu Popa (1918) 38 pagini.

Despre Misiuni. De știut pentru popor, de Dr. G. Fireza. 16 pagini.

Sfânta liturghie ca rugăciune pentru cei reposați 24 pagini.

3 Lei exemplarul:

Amintirea lui T. Cipariu. Pagnenegitic. Dr. Augustin Bunea, (1905) 23 pagini.

Sfaturi de aur pentru țărani și Viața sfântului Izidor, Ed. II. (1922) 52 pagini

Pentru Maior și Unirea de P. Măgureanu, 32 pagini.

Despre rugăciune de Episcopul Alexandru al Lugoșului 16 pagini.

Cereți un număr de probă gratis din *Lumina Creștinului*, revista catolică lunară, mesager al Inimii lui Isus. Are ca supliment *Sentinela Catolică*, foaie apologetică abonamentul pentru amândouă 70 Lei.

Toate aceste le puteți avea la: *Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii No. 25.*

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la *Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).*

Calendar săptămânal.

11—17 Noemvrie 1928.

11. Dumineca VIII. d. Înălț. Sf. Cruci. (Ev. Luca 10. 25.) M. Mina, Victor
12. Luni. S. Ioan elemozinarul † 619 d. Hr.
13. Marți. P. Ioan Gură de Aur † 407 d. Hr.
14. Mercuri. Ap. Filip † 81 d. Hr.
15. Joi. M. M. Gurie, Samona, și Aviv † 306 d. Hr.
16. Vineri. Ev. Mateiu.
17. Sâmbătă. P. Grigorie † 270 d. Hr.